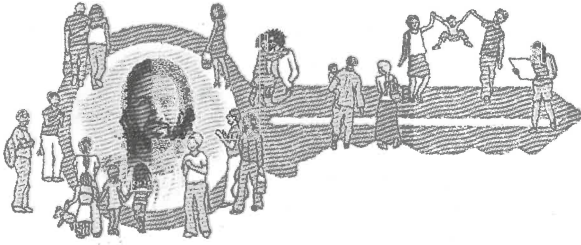

BÀI HỌC 7

CHÌA KHÓA CHO SỰ ĐOÀN KẾT TRONG GIA ĐÌNH

CÂU GÓC: “Để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, đặng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến” (Giăng 17:21).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Sáng thế Ký 33:12-14, Ru-tơ 1:16-18, Giăng 17:21-26, Ga-la-ti 3:28, Ê-phê-sô 2:11-22, 5:21-6:9.

Đời sống gia đình thể hiện các mùa của cuộc đời cho mỗi người mỗi khác, tùy theo vai trò của mỗi cá nhân trong gia đình. Cho bậc làm cha và mẹ, khi họ có con, đó là một sự thay đổi lớn lao trong cuộc sống của họ mà sẽ có ảnh hưởng cả một đời. Với con cái, chúng đi từ chỗ không hiện hữu đến có mặt trong cuộc đời, dĩ nhiên là một điều thay đổi vượt bậc. Và rồi, con cái sẽ lớn lên và cũng sẽ bước qua những thời điểm đánh dấu cuộc đời chúng, cho đến cả lúc chúng có con cái riêng của đời chúng.

Nhưng đâu chúng ta đóng vai trò nào trong gia đình, hoặc là vai cha và mẹ hay là trong vai con hoặc cháu, chúng ta đồng gắng sức với cùng một điều, ấy là chúng ta tranh đấu với con người bất toàn của bản thân, mà vì bản chất không toàn thiện ấy, có thể làm cuộc sống trong gia đình gặp những thách thức.

Phải, khi thân xác của Đức Chúa Giê-su Cơ Đốc bị treo trên thập tự giá, mọi con người đều đã được hòa thuận với Đức Chúa Trời, và với nhau (Ê-phê-sô 2:13-16; Cô-lô-se 1:21-23). Nhưng trong đời sống thực tế hằng ngày, chúng ta hằng phải nhờ ân điển của Đấng Cơ Đốc, và chỉ duy Ngài mới có thể giúp mọi thành viên trong gia đình đoàn kết với nhau.

1. ĐẶT CHÚA LÀ TRỌNG TÂM

Sứ đồ Phao-lô dùng phác họa nào để diễn tả sự đoàn kết mới chỉ có trong mối tương quan giữa người với người trong Đấng Cơ Đốc? Ngài đã làm “một” từ “hai” như thế nào? Ê-phê-sô 2:11-22, và cũng đọc Ga-la-ti 3:28.

Thập giá mà Chúa bị treo đã dẹp đi những hàng rào ngăn cách người ta. Những bức tường trong các nhà nguyện của người Do Thái là để phân chia đàn ông và đàn bà, người Giu-đa và người Ngoại quốc. Để diễn tả sự đoàn kết giữa người Giu-đa và người Ngoại quốc trong Đấng Cơ Đốc, Phao-lô dùng ngôn ngữ để nói lên sự ngang hàng của mọi dân tộc, quốc gia, nhóm, tầng lớp xã hội, và giới tính. “Bởi vì Ngài đã đem thân mình mà . . . làm cho hòa nhau, Ngài muốn lấy cả hai lập nên một người mới ở trong Ngài” (Ê-phê-sô 2:15) là tin mừng để giúp cho những cặp vợ chồng có thể hòa hiệp nên “một thịt” trong hôn nhân. Và cũng nhờ đức tin trong Chúa, những gia đình có sự chia rẽ có thể làm hòa được với nhau.

Dùng lời Kinh Thánh để nói lên sự đoàn kết của gia đình trong Đấng Cơ Đốc là một chuyện, nhưng có thật sự từng trải điều ấy hay không lại là một chuyện khác. Các thay đổi thực tế nào mà Chúa đã mang vào đời sống chúng ta để giúp chúng ta kinh nghiệm được sự hòa hiệp và đoàn kết trong gia đình mà Ngài đã hứa ban cho chúng ta?

Rô-ma 6:4-7 _____

2 Cô-rinh-tô 5:17 _____

Ê-phê-sô 4:24-32 _____

“Hãy nghĩ đến một vòng tròn lớn, từ mỗi viên của nó là nhiều con đường nối vào trung tâm điểm. Các đường này càng đến gần trung tâm thì chúng lại càng gần với nhau . . .

“Khi chúng ta càng gần hơn với Đấng Cơ Đốc, thì chúng ta sẽ càng gần với nhau.” – Ellen G. White, *The Adventist Home*, trang 179.

“Giữa cha và con, chồng và vợ, là có Đấng Cơ Đốc đứng giữa để làm Đấng Hòa Giải, dầu họ có nhận ra Ngài hay không. Chúng ta không thể nào thiết lập được sự tiếp cận bên ngoài bản thân mình, ngoại trừ qua Ngài, qua lời của Ngài, và qua sự đi theo Ngài.” – Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship*, (NY: Nhà Xuất Bản MacMillan, 1979) trang 108.

Gia đình bạn hay gia đình hội thánh bạn gần với trung tâm của cái vòng tròn kia không? Điều gì cần phải được dẹp bỏ để mang các mối tương giao gần nhau hơn?

2. TRỞ THÀNH MỘT QUA TÌNH YÊU CỦA NGÀI

“Nguyên xin Chúa làm cho anh em thêm và đầy lòng yêu thương đối với nhau cùng đối với mọi người” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 3:12).

Đức Chúa Giê-su cầu nguyện với Cha Ngài để xin cho các môn đồ của Ngài sẽ “hiệp một như con với Cha là một” (Giăng 17:22). Giải thích lời cầu xin của Chúa ở đây, chú trọng đặc biệt vào vai trò của tình yêu cần có để đạt đến sự hiệp một hay đoàn kết này.

Sự đoàn kết trong vòng các môn đồ của Ngài là điều Đức Chúa Giê-su ưu tư nhất trong bài cầu nguyện trong Giăng 17. Phải từng trải tình yêu của Đức Chúa Trời thì mới có được sự đoàn kết này. Tình yêu của Đức Chúa Trời được dùng đến trong bài cầu nguyện này cũng như nhiều chỗ khác trong Tân Ước. Bởi vì tình yêu là bản chất của Đức Chúa Trời (Giăng 13:35). Loài người tội lỗi tự họ không có được tình yêu ấy. Tình yêu ấy chỉ có trong lòng của những con người có Đức Chúa Giê-su ngự vào lòng họ qua Đức Thánh Linh (Rô-ma 5:5; 8:9, 11).

“Hãy yêu thương nhau như ta đã yêu các ngươi vậy (Giăng 15:12). Người môn đồ Giăng đã viết những lời này trước khi biết Chúa, đã là một con người khó ưa, hợm hĩnh, tham quyền, hay bắt bẻ, và nóng tính (Mác 3:17; Lu-ca 9:54, 55; cũng đọc *The Desire of Ages*, trang 295). Đến cuối đời của mình, ông nhớ lại Đức Chúa Giê-su vẫn yêu thương ông dầu ông đã có các tính xấu ấy. Tình yêu của Đức Chúa Giê-su đã dần dần hoán cải Giăng, làm cho ông có thể yêu thương những người khác trong sự đoàn kết và hiệp một trong Chúa. “Chúng ta yêu Ngài vì Ngài đã yêu ta trước” (1 Giăng 4:19), ông viết, và “nếu Đức Chúa Trời yêu chúng ta dường ấy, thì chúng ta cũng phải yêu thương nhau” (1 Giăng 4:11).

Đọc 1 Cô-rinh-tô 13:4-8. Hãy để tên bạn vào những chỗ nào có chữ “tình yêu thương”. Bạn thấy thế nào? Hãy cầu xin Đức Chúa Giê-su để Đức Thánh Linh Ngài mang những đức tính này của tình yêu thương vào trong đời bạn. Các sự thay đổi nào, bạn nghĩ, Đức Thánh Linh sẽ thúc giục bạn hãy làm để đạt được tầm vóc lý tưởng của một Cơ Đốc nhân?

3. ÍCH KỶ: THỦ PHẠM HỦY HOẠI GIA ĐÌNH

“Nếu lòng kiêu hãnh và sự ích kỷ được bỏ qua một bên, chỉ năm phút là những gì khó khăn nhất sẽ bị dẹp bỏ.” – Ellen G. White, *Early Writings*, trang 119.

Là người phạm, bản chất chúng ta đã bị tội lỗi làm cho hư hoại. Và, có lẽ, sự hư hoại lớn nhất đến từ sự nguyên rủa của bản chất ích kỷ. Chúng ta dường như sinh ra đã ích kỷ; chúng ta có thể thấy điều ấy từ các đứa trẻ nhỏ, là những con người mà bản năng là chúng chỉ muốn dành mọi thứ cho riêng mình. Từ thơ ấu, chúng đã biết nói, “của con”, “cho con”, “làm cho con”. Cứ thế, đến tuổi thành nhen thì cái tính này đã tiến hóa thành nhiều cách đáng tiếc, nhất là trong gia đình.

Đĩ nhiên, Đức Chúa Giê-su đã đến để thay đổi điều này (Ê-phê-sô 4:24). Lời của Ngài hứa với chúng ta rằng, qua Ngài, chúng ta sẽ không bị những bản tính hư hoại chế ngự. Cả cuộc đời của Chúa nơi trần thế là thí dụ toàn hảo cho thấy thế nào là sống một đời sống không có sự ích kỷ; nếu chúng ta cố gắng phản ảnh cách Chúa sống (1 Giăng 2:6), chúng ta cũng sẽ thắng được cái bản ngã chỉ sống cho lợi ích riêng mình.

Đọc các câu Kinh Thánh sau đây, cho chúng ta thấy gì về việc sống một đời sống không ích kỷ?

Phi-líp 2:3-5 _____

1 Giăng 3:16-18 _____

Như câu nói của bà Ellen G. White ở trên, nếu chúng ta biết để lòng kiêu hãnh và sự ích kỷ của mình sang một bên, thì không biết bao nhiêu là nan đề có thể được giải quyết một cách nhanh chóng, trước khi chúng trở nên tệ hơn và thành những điều thật xấu. Tất cả mọi thuộc viên của gia đình, nhất là cha mẹ (Châm ngôn 16:6), phải loại bỏ cái tội này khi họ đã đến phủ phục dưới chân Thập Tự Giá. Vì Thập Tự Giá là gương vĩ đại nhất cho hết thảy chúng ta biết thế nào là sự quên mình. Mỗi cá nhân trong gia đình phải nhìn lên Thập Tự Giá và nhớ đến sự hy sinh của Cứu Chúa, và chúng ta phải hạ mình, dẹp bỏ đi lòng vị kỷ, và cầu nguyện dâng hiến đời mình làm giống như Chúa đã làm.

Bạn đã để bao nhiêu thì giờ nghĩ về sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su, và bạn đã bao nhiêu lần chống chọi với sự ích kỷ trôi lên trong đời mình tại nơi chân Thập Tự? Chúa đã phải chịu đóng đinh vì mình? Đọc Ma-thi-ơ 7:16. Suy gẫm về lời thánh thức này, và bạn có thấy mình đã bỏ đủ thì giờ suy nghĩ về sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su trên Thập Tự giá không?

4. SỰ THUẬN PHỤC

Sứ đồ Phao-lô có lời khuyên nào về sự hạ mình và phục vụ trong các mối tương giao? Ê-phê-sô 5:21. Bạn nghĩ thái độ này có thể được dùng để giúp cho sự đoàn kết của hội thánh? Và tại sao thái độ này rất quan trọng trong gia đình? Đọc Ê-phê-sô 5:22–6:9.

Trong bản dịch Kinh Thánh năm 1934 thì chữ thuận phục được dịch là vâng phục. Vâng phục tức là phải tự nguyện hạ mình trước một người khác. Nguyên tắc đạo đức này bắt đầu với Cứu Chúa Cơ Đốc (Ma-thi-ơ 20:26-28; Giảng 13:4, 5; Phi-líp 2:5-8) và ảnh hưởng bản tính của những ai được đầy dẫy Thần Linh Ngài (Ê-phê-sô 5:18). Kính sợ Đức Chúa Giê-su sẽ là động cơ thúc đẩy người ta thuận phục như vậy (Ê-phê-sô 5:21). Cả đôi bên cùng đồng lòng trong việc tự hiến mình đã là, và vẫn là một sự dạy dỗ cấp tiến của Đấng Cơ Đốc trong các mối quan hệ xã hội. Nó mang đến đời sống thực tại thuộc linh là tất cả đều là một trong Cứu Chúa Cơ Đốc; không có ngoại lệ nào khác.

Một nguyên tắc căn bản cho gia đình. Sự thuận phục được dạy dỗ theo Cơ Đốc giáo phải bắt đầu từ trong gia đình. Nếu nguyên tắc này có hiệu quả nơi gia đình, nó sẽ tạo ra sự khác biệt đáng kể trong hội thánh. Trong Ê-phê-sô đoạn 5, Phao-lô dặn dò tín hữu phải thuận phục nhau, và liền tiếp theo là ông nói về sự ứng dụng của qui tắc vâng phục trong gia đình.

Trong Ê-phê-sô 5:21–6:9, Phao-lô bàn đến ba mối liên hệ thường tình nhất nhưng không được thực hành cách bình đẳng trong xã hội. Dạng ý của ông không phải là để củng cố quan điểm trật tự của xã hội thời ấy, nhưng là để chỉ ra cho thấy nền văn hóa đức tin của đạo Chúa Cơ Đốc hoạt động thế nào khi có một sự tự nguyện vâng phục nhau.

Tại sao bạn nghĩ Phao-lô thường xuyên nói với những người thuộc hàng yếu thế trong văn hóa xã hội đương thời – như vợ, con cái và nô lệ, trước? Cho biết mỗi lý do nào đi kèm với mỗi sự thuận phục của các nhóm này?

Ê-phê-sô 5:22 _____

Ê-phê-sô 6:1 _____

Ê-phê-sô 6:5 _____

Những người với địa vị mà văn hóa xã hội thời ấy cho là có quyền hơn, như chồng, cha mẹ, chủ nhân, luôn được Phao-lô nhắc đến sau. Mỗi nhóm người này cũng nhận được những lời chỉ dạy khá bất thường trong văn hóa thời ấy. Các lời chỉ dạy này chắc phải làm kinh ngạc các tín hữu trong thế kỷ thứ nhất. Các lời dạy bảo của Phao-lô đặt nền chung quanh Thập Tự Giá và mở cánh cửa đưa người ta vào sự đoàn kết trong mỗi mối tương giao của đời sống họ.

5. SỐNG TRONG TÌNH YÊU CHÚNG TA HỨA NGUYỆN

Chung cuộc, sự đoàn kết và keo sơn của gia đình nằm trong trách nhiệm của các thành viên gia đình, bắt đầu với sự cam kết của hai người phối ngẫu, để chăm sóc cho nhau. Đáng buồn thay, lịch sử Kinh Thánh rải rác khắp nơi là những thí dụ về việc không giữ lời hứa, sự tín nhiệm bị tan vỡ, và sự cam kết vắng mặt trong những nơi cần có nó. Nhưng Kinh Thánh cũng có những thí dụ hùng hồn của những người bình thường, nhưng với sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, họ đã giữ những lời hứa và sự cam kết với bạn bè và gia đình của họ.

Hãy nhìn những gia đình sau đây và sự cao cả của những điều họ cam kết. Làm thế nào những lời cam kết lại vững mạnh trong một số gia đình? Điều gì đã làm những lời cam kết và hứa nguyện này được thể hiện trong người khác?

Tình nghĩa giữa cha mẹ và con cái (Sáng thế Ký 33:12-14; Xuất Ê-díp-tô Ký 2:1-10)

Tình nghĩa anh em (Sáng thế Ký 37:17-29)

Tình nghĩa gia đình (Ru-tơ 1:16-18; 2:11, 12, 20; 3:9-13; 4:10, 13)

Tình nghĩa vợ chồng (Ô-sê 1:2, 3, 6, 8; 3:1-3)

Khi chúng ta đã hứa nguyện đời mình với một ai đó, chẳng hạn như trong hôn nhân hay quyết định nhận một đứa con nuôi, chúng ta phải có sự sẵn lòng sẽ chấp nhận sự thay đổi, chấp nhận từ bỏ cái tôi của mình để hòa hợp và phục vụ cho cái con người mới mà sẽ là một phần của đời mình. Luật pháp để kim hãm những thái độ hay hành động không tốt, nhưng trong các quan hệ hôn nhân hay gia đình, cần phải có tình yêu bên trong đặt cho mọi người được tăng tiến.

Đọc Hê-bơ-rơ 13:5. Lời cam kết của Chúa có ý nghĩa gì với cá nhân bạn? Lời cam kết của Ngài có ảnh hưởng gì đến sự cam kết bạn có cho Ngài, cho vợ/chồng của bạn, cho con cái bạn, và cho anh chị em tín hữu của bạn?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Đoàn kết – việc đầu tiên. “Công tác đầu tiên của mọi Cơ Đốc nhân là phải có sự hiệp một hay đoàn kết trong gia đình . . .

“Tình đoàn kết là điều cần thiết cho mọi thành viên trong gia đình, và gia đình càng đoàn kết thì ảnh hưởng của cha và mẹ càng được các con cái biểu lộ cách phần khởi khi chúng ra ngoài.” – Ellen G. White, *The Adventist Home*, trang 37.

Bí mật để có sự đoàn kết trong gia đình. “Lý do gây hiểm khích và chia rẽ trong gia đình và trong hội thánh là sự xa cách Cứu Chúa Cơ Đốc. Đến gần cùng Chúa sẽ làm người ta càng gần nhau hơn. Sự bí mật để có sự đoàn kết thật trong hội thánh hay trong gia đình không phải là ngoại giao, cách điều hành, hay một sự cố gắng siêu nhân nào đang vượt qua các khó khăn – dầu sẽ có nhiều khó khăn mà ai cũng phải đối đầu – ấy là sự hiệp một trong Cứu Chúa Cơ Đốc.” – Ellen G. White, *The Adventist Home*, trang 179.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Thảo luận về những áp lực trong xã hội của bạn sống đã gây khó khăn cho sự đoàn kết trong gia đình? Có những giải pháp thực tiễn nào bạn có thể góp ý cho một gia đình đang phải tranh đấu với các ảnh hưởng này?
2. Trong hội thánh bạn đang có gia đình nào gặp sự tan vỡ? Nếu vậy, bạn và cả lớp có thể giúp gì cho mỗi thành viên của gia đình ấy trong giai đoạn nguy kịch này?
3. Thảo luận toàn đề tài của sự thuận phục. Chúng ta phải hiểu các sự dạy dỗ này trong gia đình Cơ Đốc nhân như thế nào? Và trong các cách nào, sự dạy dỗ này đã bị lạm dụng?
4. Có các tiêu chuẩn nào bạn thấy phải có để giữ sự đoàn kết trong gia đình mà cũng có thể áp dụng vào tư tưởng của sự đoàn kết trong hội thánh?